

Tafelvoordracht gehouden door Karel L. Schodts,
naar aanleiding van de **50-jarige viering van de afdeling Keerbergen**,
tijdens de Aspergenacht van
zaterdag 09 juni 2018, in 'De Witte Meren'.

Mevrouwen, Mijne Heren,
Geachte leden van de Orde van den Prince, en partners van de leden,
Geachte genodigden,

Het is de bedoeling van deze uiteenzetting om enkele herinneringen op te halen aan onze beginjaren, en onze toenmalige beleving van onze hoofdwaarden AMICITIA en TOLERANTIA.

Even situeren in de tijd :

De Orde van den Prince werd opgericht in 1955 door de toen 29-jarige Kortrijkse advocaat Guido Van Gheluwe als een a-politieke, pluralistische verzameling van personen die zich op grond van hun persoonlijk engagement willen inzetten voor de bevordering en de uitstraling van de taal en de cultuur van de Nederlanden.

(a-pluralistisch staat voor : a-verzuiling, bijeenbrengen van mensen met verschillende ideologie, verschillende filosofie, verschillende religie)

(Nieuwe impuls aan de na-oorlogse kwijnende Vlaamse Beweging).

(Ook gedeeltelijk als alternatief voor de hoofdzakelijk franstalige service-clubs als Rotary en Lions)

(Richtte zich in een eerste fase tot de nederlandstaligen van hogere maatschappelijke kringen).

De geest van verdraagzaamheid werd vertolkt in de destijds gekozen leuze '**Amicitia et Tolerantia**'.

INTUSSEN TE KEERBERGEN...

waren er een aantal levenslustige echtgenoten van dames die elkaar hier hadden leren kennen
(*Coremans, Cuvry, Delobel, Nicole Ghekiere vanavond aanwezig, Gielissen, Hoffmann, Piot, Reusens, Spaenhoven, Van Campenhout, Vandenbroeck, Van Assche, Angèle Guldentops*)
en deze levensgenieters verenigden zich in een gezellige uitgaanssfeer.

Ze doopten zichzelf tot « *slijkboeren* »

nadat ze eens op een liederlijke nacht, bij vriesweer in De Hoeve (nu Luciano) waren verzeild, en tot hun grote verwondering vaststelden, na lange gesprekken, discussies en voldoende drank dat er, tegen dat ze zich naar huis zouden begeven, een plotse dooi was ingetreden, en hun auto's waren vastgeraakt in de modder. Door het duwen en het uitschuiven en het vallen en wederopstaan waren ze zelf ook vol modder geraakt.

Ze gingen ook Drie Koningen zingen, maar ze zochten dan toch meer diepgang voor hun bijeenkomsten.

Aan deze groep kwam het bestaan en de opgang van de Orde van den Prince ter ore. In 1967 begonnen de onderhandelingen –van hier uit met Laurent Delobel als tussenpersoon- en op **21.06.1968** werd de afdeling Keerbergen plechtig geïnstalleerd, met als eerste voorzitter Ferdinand Van Assche.

Een en ander geschiedde volgens de principes van de president-stichter Guido Van Gheluwe.

In een latere fase werd Neerlandistiek toegevoegd aan de doelstellingen. 'omdat wij voor alles een cultureel genootschap in dienst van de gemeenschap zijn'. En zo werd als blijvend initiatief en doorlopend thema voor elke afdeling *het beschermheerschap over een docentschap Neerlandistiek in het buitenland* ingevoerd.

Zo startte Keerbergen (na Grenoble) samen met Leuven initieel het peterschap van Lublin-Polen, nadien Aarhus-Denemarken, Ljubljana-Slovenië, en vandaag Bratislava-Slowakije.

ASPERGENACHTEN ...

Vanaf aanvang zeventiger-jaren, voor het eerst in 1971 onder leiding van de toenmalige voorzitter Luc Struye, werd jaarlijks een 'Aspergenacht' georganiseerd.

Deze prestigieuze en aangename bijeenkomsten vonden oorspronkelijk plaats in de Ditshoeve, nadien vele jaren aan de oevers van het meer in « De Witte Meren ».

Deze jaarlijkse festiviteit, met dames in lange feestkledij en heren in smoking, werd voor een deel ons 'uithangbord' zodat deelnemers uit vele afdelingen (zoals Aarschot, Antwerpen, Asse, Bergen op Zoom, Kempen, Kortenberg, Diest, Leuven, Mechelen, Meise, Sint-Genesius-Rode, Tervuren, Vilvoorde ... en later ook Amsterdam, Dordrecht, Leiden, Rotterdam, Den Haag...) kwamen meevieren en -genieten.

Het plezier voor ons begon al bij het schrijven van de uitnodigingen (ook de keuze aan wie) ; nadien de voorbereiding van de tafelschikking (bij Jos Caers, mede onder leiding van Fons Bellekens),

... tot op de dag zelf, met beiaard-klokkespel, de leden, partners, genodigden –samen 150 tot 200- werden ontvangen op het aperitief,

om nadien, tussen het verorberen door van menige asperges, geboeid te luisteren naar een uitmuntend spreker (cfr. Marc Eyskens, Rika De Backer, Leo Tindemans, Herman Van Rompuy ...)

De dansers vierden feest op de dansvloer bij orkestmuziek, anderen bleven napraten aan de toog, en één keer was het zelfs zo gezellig, dat bij het ochtendgloren Pol Dits pistolets en croissants liet aanvoeren, die werden verorberd, ja dan neen overgoten met de resterende Hasseltse jenever die geschonken was bij het voorgerecht met Hollandse maatjes.,

NIEUWJAARSRECEPTIES

Wat is er betere gelegenheid om ook in de winter te feesten ? een hoogstaande nieuwjaarsreceptie natuurlijk !

Gedurende vele jaren ging deze receptie door in de lokalen van de Bank van Parijs en de Nederlanden op de Grote Markt in Mechelen (dankzij Bob Cleemput).

Broodjes (open face sandwiches) werden ijverig gesmeerd door de echtgenotes van de 'raadsleden' en we konden het nieuwe kalenderjaar weer vol goede voornemens beginnen.

Vanaf begin tachtiger-jaren verhuisde onze plaats van nieuwjaarsbijeenkomst naar Keerbergen in het atelier van Gust Dierikx (Rosstal).

Alles werd aan de kant gezet, tafels en stoelen werden aangevoerd, de tafeldecoratie werd verzorgd o.l.v. Mia Valckenaers.

Al gauw besloten de dames van de nieuwe raadsleden dat broodjes smeren aan hen niet was besteed, en gedurende vele jaren zorgde Pol Piot –directiekok bij Paribas- dan voor een warme feestmaaltijd.

Nadien was gezelligheid troef aan de open haard. Gust speelde één of andere film uit zijn repertoire, en vergastte aansluitend het gezelschap op orgelspel. Aansluitend was hij weer gastheer aan de werkbank van zijn vader schrijnwerker/meubelmaker (een fantastische toog !).

Ook hier weer werden enkele Princevrienden (niet van onze afdeling maar wel in het Keerbergse wonend) uitgenodigd, evenals de echtgenoten van leden die ons reeds te vroeg hadden verlaten.

Amicitia was onze leuze, warme gezelligheid.

EN VERDER ...

Ik zou nog veel kunnen vertellen :

over bv. De Ahasverusjaren die later volgden, nadat het bestuur vaarwel gezegd had aan de Ditshoeve,

en over de zeer uitgebreide wijnassortimenten bij de twee Aspergenachten in het Koetshuis van het kasteel van Itegem (Luc Ghekiere),

of over de lege afdelingskassa nadien die o.a. werd aangevuld met de verkoop van lino's die Gust Dierikx speciaal daartoe had gemaakt ;

of over de tijdelijke wrijvingen met de gewestpresident (Hermans) die vond dat wij te weinig / te laat verslagen over de vergaderingen maakten, en weigerden nominatieve aanwezigheidslijsten bij te voegen.

Orde van den Prince
Afdeling Keerbergen

Voor ons allen bleef toen de Amicitia en de Tolerantia –naast de Keure natuurlijk- het belangrijkste.

Wij keken er telkens opnieuw naar uit om op de eerste vrijdag van de maand onze collega's terug te ontmoeten.

TEN SLOTTE ...

De accenten zijn intussen iets verschoven,
wij zijn misschien iets serieuzer geworden en gaan iets vroeger naar huis,
op de straten is het verkeer drukker, en we drinken iets minder,
of misschien zijn onze partners iets minder ruimdenkend ?...

Maar de aangename vriendschappelijke geest blijft onderliggend aanwezig.

DANK ...

Mijn dank gaat in het bijzonder uit naar alle vroegere bestuursleden die zich hebben ingezet voor onze afdeling,
en naar het huidig bestuur met zijn ad hoc ploeg die hard hebben gewerkt om ook weer deze jubileumviering van onze vijftigste verjaardag te doen slagen.

In amicitia en tolerantia
wens ik u een smakelijke verderzetting.

Karel L. Schodts

*Lid van de OvdP sinds 25.03.1976
Geïnstalleerd Aspergenacht 11.06.1976
Raadslid 1981-1984
Voorzitter 2002-2005
Seniorlid sinds september 2016*